

A családi élet örömei

Álmodik az éj, dalba szól, beszél, hogy mit mond, nem értem, csak felelgetek neki szépen. Egyszer csak azt gondolám, milyen jó lenne végre aludni, ki kérdez, ki felel, puha ágyba bújni. Édes paplanok, puha dunyhák közé, nem találna ott meg se a róka se a sötét. Toll fergeteget visz a nyugati szél. Álmodik az éj, dalba szól, beszél, hogy mit mond nem értem, csak felelgetek neki szépen.

Egyszer én is emlékeztem, emlékeztem valamire, szürke volt ködös és fehér a feje. Egy bárányka volt kicsi, nyúlt hozzá kezem, tapodtam gyapját s nem értettem, vajon honnan kapta selyem puhaságát. De bár magamtól emlékeztem volna, egy mély fiókban nagy halom, abban kutatott jó anyám egy napon, szerte repked szalad szikrázva száll szerte szét és ami abban benne marad csak némi por és szemét. Egy nagy halom kép s mintha valami volt még, egy tucatnyi de tucatnyi emlék. Ott volt a kis birkás kép s rajta én olyan 5, 6 évesen, már nem emlékszem. Sok volt a kép a halomban s én majdnem mindegyiknek lapján látszottam. Volt ott kicsi nagy, közepes, túrázós, homályos, függőleges, vajjal kent képes krémes. Régi idők, nem túl régiek, mondhatni elég régiek. De én szerettem mindegyiket. Volt személyek, ismeretlenek s olyanok akik már nem élnek. Ágrul- bokorra valahol még énekelt egy kis Robin madár, hó volt fagy volt ő se emlékszik már. Csak egyet hiányolok, de csakis egyet. Két testvérem közül mindkettőről találtunk fürdetős baba képet, de valahogy nálam kifelejtették ezt. Valamelyik nap hogy tegnap volt e vagy ma már arra sem emlékszem de az biztos hogy aznap ikertojásokat ettem erre jól emlékszem. Anya mondta is milyen ritka az ilyes fajta, ha kifejlődne iker csirke nem születne, de ki látott már iker csirkét? Még kettőt ütött a rántottába s mit ad Isten az is mind iker volt, valaki bizonyára megbűvölte a tojás tartót. No de mit is talált Apa mert hogy talált valamit. Kazettát! Megkövült neolitikum kori lemezt mit az ő ember a dinó fogainak pucolójaként használt már ha nem nyelte előbb le. Pardon emberek! Egy régi kazettát talált valójában s nem, nem a neolitikumból valót sokkalta régebbit múlt századit. És hogy azon mik voltak...Forog a videó néha valami bele belezavar ilyenkor méh rajok szánkáznak fel le oldalán mintha kaptár nézőben lennének majd újból eltűnnek. Vált a kép egy kisfiú rohangál Ádámi bőrben anyaszült meztelen. Apja rászól: „Öltözz már fel szépen!”, de az kosár hajójába ül és evez tovább, a végeláthatatlan rojt sikló lebbenő, légi halak szőnyegtengerén át. Vált a kép vált az épp. Az egész rokonság a mi kis házikónkban van vendégségben, babák az ölben torta a kézben száj fújásra. A kívánság mi lészen? És persze Apa újra meg újra megkérdezi na mit kívántál, meg ne mondd neki nem fog teljesülni. Vált a kép, ez egy szép kép két bátyám az asztalnál ül és épp reggelizik, de a cukros túró fél, hogy megeszik. Öltöznek már indulásra is készülnek, forog a

kanál, emel a kéz a gyerek jó kedvvel néz. A kis Andris hirtelen megszólal az enyémbe is ugyanannyi legyen mint a Kristóféba. Anya nem tud mit kezdeni e kijelentéssel így hát elviszi a poharat s az tórával tele. Vált a kép édes emlék, a keresztelóm, amikor megkeresztelték. Ott ül a keresztanyám, Anya és még oly sokan mások, a tata, a papa és a Móni mama. Kis fehér ruhában emelgetnek fel le valaki beszél imát mond keresztet vet fejemre. Vált a kép Kristóf a legidősebb testvérem kis előadást tart az akvárium halainkról beszél sok mindenről pici páncélosát ki egy alagúton les át, kérdezve mikor lesz már vége, vágyik vissza bugyva- bugyó édes vízébe. Kristóf meghajol, Apa egyszemélyben tapsol. Páncélosunk fél halkán a kiszáradt rákoknak: „Ilyen gyenge közönséget.” Vált a kép. Ne, még ne váltson. Testvérem ki ott áll s testvérem ki most kint van Amerikába. Mégis hogy tudtuk megfogni az időt néhány szalag segítségével, mégis hogy nézhetjük mi ezt mikor ők még nem is tudták hogy távoli énjük nézőjük lesz. Ki kérte hogy mindez fel legyen véve s mi lenne ha ez se lenne, úgy jöttünk ahogy voltunk fáradtan köpenyegbe s valami mégis nyomta hónaljunk. Te ki a túloldalon vagy mindez ami most van, ami most már van, s ami most már, már örökre nincs. Mit nevezsz félsz hogy kővé válsz te is? Hidd el én is, én is. Vajon a kis Kristóf tudta, hogy majd az egész kontinenst beutazza s Amerikába elvesz egy indiánlányt és lesz egy fia. Mesélj még az állatokról! Vált a kép. Palacsinta készül de ez most nem serpenyőben sül gondolta e bárki volna hogy a kis Andris ki csupasz testét a szőnyegbe csomagolja s kiáltja: Apa most már tényleg fotózzál le! Apa, most már tényleg fotózzál le! -egymás után sorozatba . Ő most a BGE harmad éves hallgatója Pest városba, s kedvese mellett egy kutya és egy macska lakótársa egy röpke lakban álmodó társa. Igen így van ez most, de hogyan lesz még néha több a szavakban a szándék, mint amit kimondhatnék .Van egy Család a mi családuknak hol három gyermek ül egy kádba lopva lebegővel becézik egymást fröcskölnek indítja a hang is a támadást. Elég már nagyon lármás. Ők mégse szólnak, halkán nézik, a szülők, akik őket szeretik. Reggel lesz már elmúlt dél történetünk itt véget ér. Várj! Valaki még kopogtat, jó sorom jer be. Ajtó állta utadat? Mit töröld le lápadat ? Milyen föld szennyezi csizmádat. Ne kérdezz ne felelj csak ezt az egyet mondd el! –Ugyan minek az, ha látsz is a fák koronája úgyis fekete leszen a fényben úgyis árnyék leszen. De ami átszabja, amit mi nevezünk létnek itten, csak fenn, csakis fenn. De ha mondanám is nektek oly nagy és még mindig oly kevés mit érthettek. Ó az semmit mondó néktek. De lassan csak lassan. Mindent megértetek. Tova repül minden gond lelked toboza a földre hull árnya fedi az égnek elesége lesz minden lénynek.

De család, ha család élj s tied lesz mindaz szeretet mi egy fenyőfán elfér, egy fenyőfányi szeretet. Hull hullja ki szedje föl ki dobálja oly magányos oly árva Ó kicsi fácska fenyő fácska.

Zárul az végre./ Várj! Valaki ismét kopogtat, te ki kint vagy jer be, mert itt szeretet fogad. Tán még egy tarka levélen, de elgondolkodtatott, ha csillag szemek gyúlnak az égen ma még nem, de holnap már este lészen, édes este.

Kecskemét, 2021. 02. 15.

Szűcs Hanna